

พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย กรณีโรงเรียนมูลนิธิสหมิตรศึกษา

ตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

Social behavior of early childhood children, the case of Sahamit Suksa

Foundation School, Tha Ruea Subdistrict, Mueang District,

Nakhon Si Thammarat Province

วรดี เลิศไกร*, เพียงจิต ด่านประดิษฐ์, สุวิมล นราอาจ

Waradee Lertgrai*, Piengjit Danpradit, Suwimon Naraongard

Received: 14 March 2024, Revised: 25 June 2024, Accepted: 26 June 2024

บทคัดย่อ

พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย กรณีโรงเรียนมูลนิธิสหมิตรศึกษา ตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ 1.เพื่อศึกษาบริบทแวดล้อมทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยในโรงเรียน 2.เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางสังคมจากเหตุการณ์และกิจกรรมสมมุติในโรงเรียนของเด็กปฐมวัย ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ถอดบทเรียนการพัฒนาในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้กระบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า บริบทแวดล้อมทางสังคม มีผลต่อพฤติกรรมสังคม บริบทในโรงเรียน เด็กปฐมวัยจะพยายามปรับตัว มีพฤติกรรมร่วมมือที่แสดงออกมาโดยตรงและแสดงออกด้วยวาจา บริบทในโรงเรียนให้ความสำคัญกับเพื่อนและครูมาก การแสดงออกโดยการเข้าไปหาอยู่ใกล้ชิด จะแสดงพฤติกรรมร่วมมือ ห่วงใยและพฤติกรรมด้วยวาจา

ผลการวิจัยพฤติกรรมทางสังคมจากเหตุการณ์และกิจกรรมสมมุติในโรงเรียน พบว่าพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย เป็นพฤติกรรมเชิงบวกเป็นหลัก เป็นพฤติกรรมที่ต้องการทำความดี เพื่อให้คนรอบข้างในสังคมชื่นชมตามที่ตนคาดหวัง หากไม่เป็นไปตามที่หวังจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมแล้วแสดงออกไป มีการปรับเปลี่ยนไปตามลักษณะการตอบสนองของบุคคล กลุ่มคนคาดหวังในแต่ละช่วงวัน การตอบสนองจากบุคคลเป้าหมาย (ครู หรือนักเรียนรุ่นพี่) จะมีผลต่อการเก็บจำ และนำมาใช้ปฏิบัติซ้ำๆ จนเป็นพฤติกรรมประจำตัวของเด็กหรือกลุ่มเด็กนั้น

เด็กจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากสิ่งเร้าหรือบริบท โดยเฉพาะการปรับตัวตามคำชี้แนะซึ่งนำจากบุคคลเป้าหมาย

คำสำคัญ : พฤติกรรมทางสังคม, บทบาทสมมุติ, เด็กปฐมวัย

Abstract

Social behavior of early childhood children, the case of Sahamit Suksa Foundation School, Tha Ruea Subdistrict, Mueang District, Nakhon Si Thammarat Province. The research objectives are: 1. To study the social context that affects the social behavior of early childhood children in schools. 2 . To study social behavior from hypothetical events and activities in schools of early childhood children. Use qualitative research (Qualitative Research) by analyzing, synthesizing, and extracting lessons learned from developing to solve problems that arise. Using the social movement process of early childhood children The research results found that social context Affects social behavior Context in the shuttle Early childhood children will try to adapt. There are hands-on behaviors that are expressed directly and verbally. The school context places great importance on friends and teachers. Expressing yourself by approaching and being close Will show a shady behavior Caring and verbal behavior

The results of research on social behavior from hypothetical events and activities in schools found that the social behavior of early childhood children It is mainly positive behavior. It is a behavior that wants to do good. To make people around us admire them as they expect. If it is not as expected, the behavior will be changed and expressed. There will be adjustments and changes according to the nature of the person's response. A group of people expect each day. The response from the target person (teacher or senior student) will affect retention. and used repeatedly until it becomes the signature behavior of the child or group

of children Children change their behavior based on stimuli or context. Especially adjusting according to the guidance from the target person.

Keywords : social behavior, role play, early childhood

บทนำ

พฤติกรรมทางสังคม เป็นพฤติกรรมที่คนในสังคมทุกเพศวัยคาดหวัง เมื่อคนเข้าไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมในสังคม เด็กปฐมวัยเมื่ออยู่ในสังคม ก็พยายามเรียนรู้เกี่ยวกับแนวปฏิบัติต่างๆ ที่ตนต้องแสดงออกมาเป็นพฤติกรรม ในแต่ละสภาพเหตุการณ์ แต่ละสถานที่ กิจกรรมที่เกิดขึ้นในสังคม นอกชั้นเรียน และในชั้นเรียนรวมถึงบทบาทสมมติ เป็นวิธีการจัดประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมของผู้เรียน เน้นให้มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม เรียนรู้บทบาทในเรื่องราวที่สนใจ เกิดพฤติกรรมการปรับตัว การอยู่ร่วมกับผู้อื่นระหว่างการทำกิจกรรมบทบาทสมมติในห้องเรียน (กรมวิชาการ, 2540) พฤติกรรมที่แสดงออกมาโดยตรงด้วยการกระทำ หรือแสดงปฏิกิริยาต่างๆ ออกมาให้คนรอบข้างในสังคมให้เห็น และแสดงออกมาด้วยวาจาให้ได้ยิน จะสะท้อนพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ครู ผู้ปกครอง ครอบครัวและคนในสังคม สามารถรับรู้ อันนำไปเป็นข้อมูลสำคัญในการเลี้ยงดู อบรมเตรียมความพร้อมให้เด็กเหล่านี้ต่อไป

เด็กปฐมวัย คือเด็กที่มีอายุตั้งแต่ 3-6 ปี เป็นช่วงเวลาที่สำคัญต่อความคิด และพัฒนาการ การอยู่ในสังคมในปัจจุบันและอนาคต เด็กต้องได้รับความสนใจ ติดตามดูแลเอาใจใส่ในความรู้สึก และพฤติกรรมของเด็กที่แสดงออกมา รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย และกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ จึงจะสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงดำเนินชีวิต เรียนรู้ที่จะปฏิบัติตัว เพื่อให้สังคมยอมรับ ทำตัวให้ เข้ากลุ่มได้ รู้จักให้ รับ รู้จักผ่อนปรน รู้จักแบ่งปัน

โรงเรียนมูลนิธิสหมิตรศึกษา เป็นโรงเรียนที่มีนักเรียนหลากหลายพหุวัฒนธรรมที่มีการนับถือศาสนามากกว่า 2 ศาสนา ในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมประสบการณ์ให้ผู้เรียนในการศึกษาระดับอนุบาล ครูควรให้ความสำคัญและคำนึงถึงธรรมชาติของเด็ก การจัดกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เลือกทำอย่างอิสระตามความสนใจ ความถนัด และความต้องการของผู้เรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561) การพัฒนาการเรียนรู้ที่มีความแตกต่างระหว่างผู้เรียน การจัดประสบการณ์กับการศึกษาในระดับอนุบาลในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมควร

คำนึงถึงภาษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี เพื่อไม่ให้เกิดการถูกเลือกปฏิบัติ การไม่เข้าใจ วัฒนธรรมของการอยู่ร่วมกันในห้องเรียน ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดให้หัวข้อประสบการณ์สำคัญที่จะส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและ สิ่งแวดล้อมจากการปฏิบัติกิจกรรมผ่านการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

ด้วยสภาพบริบทโรงเรียน ผู้วิจัยเลือกศึกษาในครั้งนี้ เป็นโรงเรียนมีผู้เรียนที่หลากหลาย ทางวัฒนธรรม และมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ประเพณี ความเชื่อ และศาสนา ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรม ของผู้เรียน ผู้เรียนบางกลุ่มจะมีข้อจำกัดในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ทำให้การทำกิจกรรม ร่วมกันไม่ประสบผลสำเร็จ เกิดการแบ่งแยกกลุ่มต่างวัฒนธรรม ต่างวิถีชีวิต ความเชื่อ ด้วยปัญหาดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อสร้างพฤติกรรมทางสังคมให้ เด็กปฐมวัย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการอยู่ร่วมกัน ยอมรับความหลากหลายของคนในสังคม ในห้องเรียนและนอกห้องเรียนอย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบริบทแวดล้อมทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยใน โรงเรียน
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางสังคมจากเหตุการณ์และกิจกรรมสมมติในโรงเรียนของเด็ก ปฐมวัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรการวิจัย เลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยเลือกสังเกตพฤติกรรม เด็กปฐมวัยระดับอนุบาล 1-2-3 ช่วงเดือน วันที่ 15 มกราคม - 9 กุมภาพันธ์ 2567 (4 สัปดาห์) ผู้ให้ข้อมูลหลักคือครูผู้ดูแลเด็กปฐมวัย จำนวน 3 คน ผู้ให้ข้อมูลวิจัยครูผู้ดูแลเด็กประจำรับส่ง จำนวน 3 คน แม่ครัวที่ร่วมจัดอาหารสำหรับเด็กปฐมวัยจำนวน 2 คน ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 2 คน ครูในโรงเรียนที่ไม่ใช่ครูที่สอนเด็กปฐมวัยจำนวน 3 คน รวมทั้งหมดจำนวน 13 คน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในการเก็บข้อมูลและ การวิเคราะห์ เพื่อนำมาสังเคราะห์ ถอดองค์ความรู้จากปรากฏการณ์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมของ ผู้เรียน โรงเรียนมูลนิธิสหมิตรศึกษา ตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชมีขั้นตอน การวิจัยดังนี้

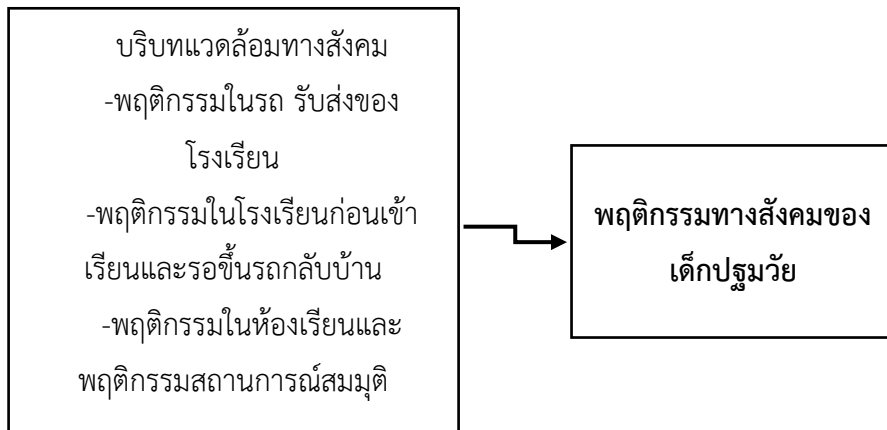
ขั้นตอนการวิจัย ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาจากวิทยานิพนธ์ งานวิจัย และเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ นำมาสังเคราะห์เพื่อหาแนวทางการศึกษา เป็นแบบสำรวจ สังเกต แนวการสัมภาษณ์ และแนวการประชุมอย่างไม่เป็นทางการและกึ่งทางการ (discussion guideline) เพื่อเข้าใจเกี่ยวกับวิธีคิดและพฤติกรรมการแสดงออกมาของเด็กปฐมวัย กระบวนการเรียนรู้ปรับตัวและตัดสินใจแสดงพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย (Gillian Symon and Catherine Cassell, 2012 : 356-357)

จัดเก็บข้อมูลภาคสนาม ด้วยการศึกษาบริบททางสังคมที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย โรงเรียนมูลนิธิสหมิตรศึกษา เกี่ยวกับสังคมในรั้วรับส่งนักเรียน สังคมและพฤติกรรมในโรงเรียน การจัดการเรียนการสอน วิธีการสอน กิจกรรมการสอน พฤติกรรมก่อนเรียน หลังเรียน ด้วยการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และแบบมีส่วนร่วมรอบทิศทาง เป็นระยะ ๆ แล้วบันทึกภาพปรากฏการณ์เหตุการณ์ที่น่าสนใจ การสัมภาษณ์พูดคุยอย่างไม่เป็นทางการกับผู้ที่เกี่ยวข้อง หรืออยู่ในเหตุการณ์ของปรากฏการณ์ โดยสนทนาสอบถามรายละเอียด และประชุมกลุ่มระดมความคิดเชิงสร้างสรรค์ ประเด็นเกี่ยวข้อง (Focus group interviews and Focus group discussions) เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนในหลากหลายมิติ

เก็บข้อมูลพฤติกรรมสังคมของเด็ก ในการเรียนรู้การ โดยคุณครูและผู้เกี่ยวข้องจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรม หลักคิด ทฤษฎีทางวิชาการมาใช้ในการดำเนินการวิจัย เป็นแนวทางในการออกแบบการวิจัย การศึกษาและการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนในการศึกษาระดับปฐมวัย สัมภาษณ์ผู้ครูและพี่เลี้ยงเด็กปฐมวัย และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรม พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยในโรงเรียน ด้วยการสังเกตรอบทิศทาง สัมภาษณ์เดี่ยว สัมภาษณ์กลุ่มแบบย้อนเหตุการณ์ (Ex-post facto approach) การสนทนาเหตุการณ์ในอดีตหรือร่องรอยปรากฏการณ์ที่มีอยู่ (Paul D. Leed and Jeanne Ellis Ormrod, 2015: 92-100) ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลหลักได้แก่ การสังเกตปรากฏการณ์รอบทิศทาง 360 องศา การสัมภาษณ์รายบุคคลและสัมภาษณ์กลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลจากหลายๆ แหล่ง และมีข้อมูลครบถ้วน เป็นจริงการตรวจสอบข้อมูลสามเส้า (Triangulation) จาก 4 ลักษณะคือ ที่มาของข้อมูล กระบวนการค้นหาข้อมูล ทฤษฎีที่เป็นแนวทางหาข้อมูล และวิธีการหาข้อมูล (Ann R. J. Briggs 2012) ให้ได้ข้อมูลที่มีความเป็นจริงมากที่สุด น่าเชื่อถือที่สุด การเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก

(Key Informant) ได้ศึกษากลุ่มประชากรเป้าหมายที่เป็นบุคคลที่เป็นหลักในการจัดกิจกรรม และผู้ขับเคลื่อนหลักทางกิจกรรม ใช้วิธีเลือกเชิงทฤษฎี (Theoretical Sampling)



แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิเคราะห์และสังเคราะห์การวิจัย ผู้วิจัยนำเอาข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบจากการสังเกต สัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม มาจัดระบบหมวดหมู่ แล้ววิเคราะห์โดยใช้แนวคิดการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาเชิงกระบวนการทางสังคม โดยนำข้อมูลพฤติกรรมตั้งแต่ออกจากบ้านอยู่บนรถ พฤติกรรมในโรงเรียนช่วงที่ไม่ได้อยู่ในห้องเรียน พฤติกรรมในห้องเรียน พฤติกรรมบนรถและขณะอยู่ในรถเดินทางกลับบ้าน ที่เป็นพฤติกรรมทางสังคมที่ปรากฏออกมา นอกจากนี้ยังวิเคราะห์เชิงทฤษฎี ข้อมูลที่มีอยู่ สู่ปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยใช้ทฤษฎีจิตวิทยาสังคม ทฤษฎีพฤติกรรมศาสตร์ แล้วนำมาวิเคราะห์ซ้ำโดยจัดสัมมนาวิเคราะห์ (Focus Group Analysis) จึงสรุปผลการศึกษาแนวสังเคราะห์เชิงทฤษฎี (ปัญญา เลิศไกร และลัญจกร นิลกาญจน์, 2559 : 4-8)

สรุปผลการวิจัย

บริบทแวดล้อมทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยในโรงเรียน การวิจัยพบว่าบริบทแวดล้อมทางสังคม มีผลต่อพฤติกรรมสังคม

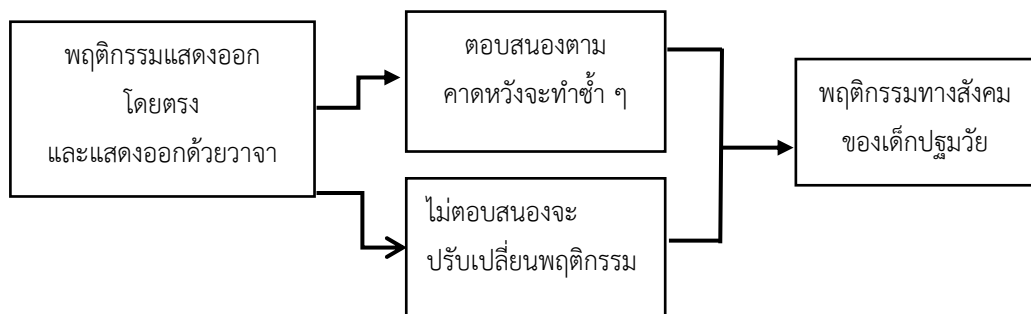
บริบทในรถรับส่ง โดยเฉพาะตอนกลับบ้าน เด็กปฐมวัยจะพยายามปรับตัวให้คนในรถกับนักเรียนรุ่นพี่ให้ยอมรับ รักเอ็นดู จึงมีพฤติกรรมร่วมมือ ที่แสดงออกมาโดยตรงและแสดงออกด้วยวาจาให้ความร่วมมือ ในเรื่องต่างๆ เพื่อให้พี่ในรถ ครูผู้ดูแลเด็กในรถ

บริบทในโรงเรียน ช่วงลงจากรถก่อนเข้าเรียน พฤติกรรมทางสังคม จะให้ความสำคัญกับเพื่อนและครูมาก การแสดงออกจะเน้นการเข้าไปหา อยู่ใกล้ชิดและแสดงออกด้วยวาจา

บริบทในห้องเรียน ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ เช่นเพื่อนหกล้ม เพื่อทำของตกจากโต๊ะ รวมถึงเมื่อครูจัดกิจกรรมสถานการณ์สมมุติ จะแสดงพฤติกรรมร่วมมือ ห่วงใยและพฤติกรรมด้วยวาจา

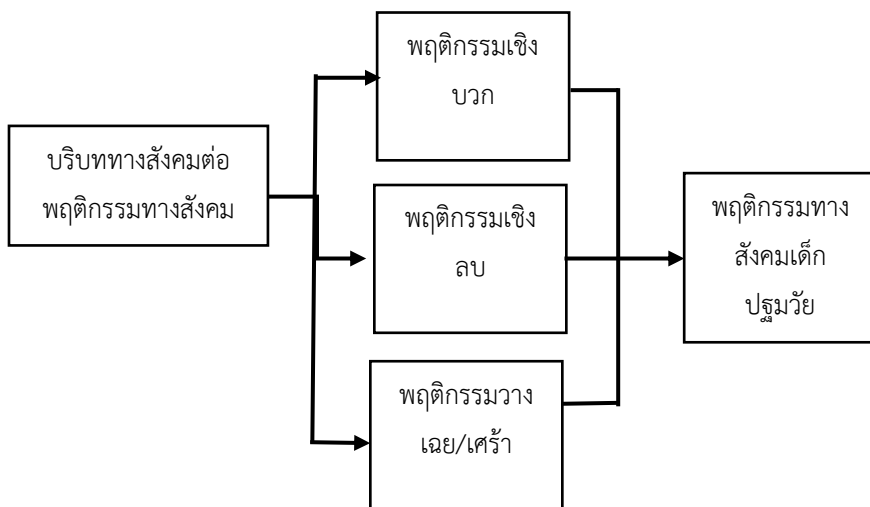
บริบทจะมีผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกมา ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม พฤติกรรมจะมีเป้าหมายไปที่บุคคล กลุ่มคนให้สนใจ ตอบรับพฤติกรรมที่แสดงออกไป การแสดงออกไปครั้งแรกๆ จะมีผลต่อการประเมินและตัดสินใจที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำๆ หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ทั้งนี้ขึ้นกับการตอบสนองต่อพฤติกรรมที่แสดงออกไปของแต่ละบริบท

พฤติกรรมทางสังคมจากเหตุการณ์และกิจกรรมสมมุติในโรงเรียน พบว่า พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย เป็นพฤติกรรมเชิงบวกเป็นหลัก เป็นพฤติกรรมที่ต้องการทำความดี เพื่อให้คนรอบข้างในสังคมชื่นชมตามที่ตนคาดหวัง หากไม่เป็นไปตามที่หวังจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมแล้วแสดงออกไป จากนั้นจะรอประเมินการตอบสนองจากคนรอบข้าง



แผนภูมิที่ 2 แสดงกระบวนการเกิดพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

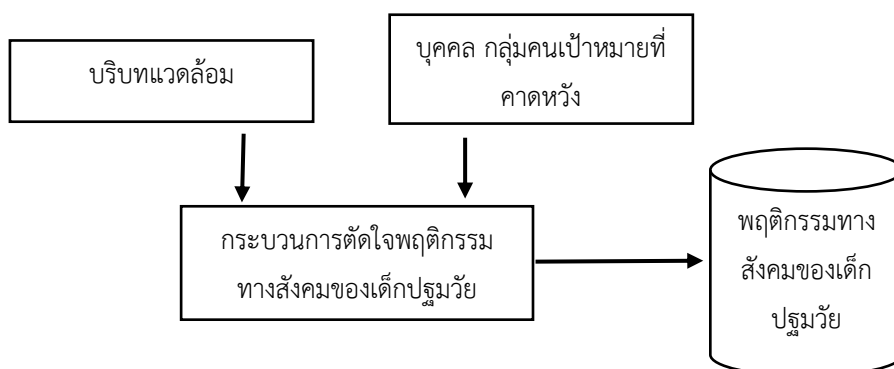
พฤติกรรมเด็กปฐมวัย ในบริบทนรถเดินทาง บริบทในโรงเรียน และในชั้นเรียน จะแสดงออกมาด้วยการกระทำ แล้วรอการตอบสนองจากบุคคลเป้าหมายในบริบทแวดล้อมนั้น หากตอบสนองตามที่คาดหวังจะเก็บจำและแสดงออกซ้ำๆ จนเป็นพฤติกรรม กรณีที่การตอบสนองไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและเรียนรู้ถึงผลการตอบสนองจากบุคคลเป้าหมาย



แผนภูมิที่ 3 ลักษณะพฤติกรรมทางสังคม

พฤติกรรมที่แสดงออกมาของเด็กปฐมวัย จะมีการปรับเปลี่ยนไปตามลักษณะการตอบสนองของบุคคล กลุ่มคนคาดหวังในแต่ละช่วงวัน เด็กปฐมวัยที่มีพฤติกรรมเชิงบวก แล้วได้รับการตอบสนองจากบุคคลเป้าหมาย (ครู หรือนักเรียนรุ่นพี่) จะมีผลต่อการเก็บจำ และนำมาใช้ปฏิบัติซ้ำๆ จนเป็นพฤติกรรมประจำตัวของเด็กหรือกลุ่มเด็กนั้น

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางสังคม พบว่า การตอบสนองจากคนรอบข้างหรือบุคคลเป้าหมาย ไม่เป็นไปตามคาดหวัง เด็กจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากสิ่งเร้าหรือบริบท โดยเฉพาะการปรับตัวตามคำชี้แนะชี้้นำจากบุคคลเป้าหมาย คือจากครูหรือนักเรียนรุ่นพี่ เด็กจะทำตามแล้วประมวลเก็บจำ ปรับพฤติกรรมแล้วแสดงออกไป



แผนภูมิที่ 4 การตัดสินใจแสดงพฤติกรรมทางสังคมเด็กปฐมวัย

การแสดงพฤติกรรมทางสังคมเดิมๆ ที่เคยทำมาเมื่อบริบทเปลี่ยน เด็กปฐมวัยจะเริ่มลังเล และทดลองแสดงพฤติกรรมเดิมโดยปรับเปลี่ยนบางส่วน บุคคลหรือกลุ่มคนที่ตอบรับต่อพฤติกรรม จึงมีส่วนสำคัญต่อการแสดงพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก และยังมีผลต่อลักษณะพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่จะติดตัวเด็กไปอย่างน้อยระยะหนึ่ง

อภิปรายผล

บริบทบนรถรับส่งนักเรียน เนื่องจากเด็กต้องอยู่ในพื้นที่บนรถร่วมกันกับนักเรียนรุ่นพี่ที่หลากหลาย เป็นเวลาหลายสิบนาที บรรยากาศในรถจะมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมทางสังคมออกมาด้วยวาจา แล้วรอการตอบสนองจากบุคคลเป้าหมายในรถ เป็นไปตามแนวการปรับตัวทางสังคมที่เกิดจากการประเมินการตอบรับจากสังคม ขณะที่บริบทในโรงเรียนและในชั้นเรียน จะปรับตัวตามกฎกติกาของโรงเรียน เด็กจะปรับตัวไปตามบทบาท หน้าที่ที่เป็นบรรทัดฐานทางสังคมของโรงเรียน ที่ครูและผู้บริหารโรงเรียนควบคุม ไปตามทฤษฎีการเรียนรู้และการปรับตัว

เด็กปฐมวัยจะเรียนรู้และเก็บจำพฤติกรรมที่แสดงออกมาในเชิงบวก การตอบสนองจากบุคคลหรือกลุ่มคนแวดล้อมอย่างมีความสุข ที่ตามทุกฝ่ายต้องการและคาดหวัง เด็กปฐมวัยจะเกิดความภูมิใจและเก็บจำและพร้อมแสดงพฤติกรรมซ้ำๆ ออกมาทั้งการพูดและพฤติกรรมโดยตรงต่อบุคคลหรือกลุ่มเป้าหมายจนเป็นพฤติกรรม

พฤติกรรมทางสังคมในโรงเรียนและในห้องเรียน ที่เป็นพฤติกรรมเชิงบวกเป็นหลัก เป็นพฤติกรรมที่ต้องการทำความดี เพื่อให้คนรอบข้างในสังคมชื่นชมตามที่ตนคาดหวังชื่นชม ชมเชย เป็นไปตามที่หวังทำให้ได้รับการตอบรับจากคนรอบข้างในเชิงบวก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผู้บริหารโรงเรียน ผู้นำหน่วยงานชุมชน หน่วยงานท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับผู้โดยสาร ที่มีระดับปฐมวัยอยู่ในรถ เพื่อให้เด็กเก็บจำในสิ่งที่ดีมีทัศนคติที่ดีต่อสังคมต่อไป
2. ผู้บริหารโรงเรียนควรมีนโยบาย ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองในการจัดบริบทแวดล้อมเชิงบวกให้กับเด็กปฐมวัย

ข้อเสนอแนะเชิงบริหาร

ครูผู้สอนระดับปฐมวัย ควรจัดการเรียนการสอนที่ใช้บทบาทสมมติในการส่งเสริมพฤติกรรม การอยู่ร่วมกันของผู้เรียนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนได้ แต่ควรพิจารณา ขั้นตอนการปฏิบัติของผู้สอนกับธรรมชาติของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ควรมีการวิจัยการจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาการปรับตัวทางสังคมเด็กปฐมวัย และการจัด บทบาทสมมติให้เด็กมีความพร้อมในการปรับตัวตามสภาพแวดล้อมทางสังคม

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2540). **คู่มือการอบรมเลี้ยงดูเด็กระดับก่อนประถมศึกษา**. โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2560 (สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี)**.
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ปัญญา เลิศไกร และลัญจกร นิลกาญจน์. (2560). การพัฒนาองค์ความรู้เชิงทฤษฎี.
วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. 9 (1). 172-180.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). **แนวแนะวิธีการเลี้ยงดู ดูแล และพัฒนาเด็กปฐมวัย
ตามสมรรถนะเพื่อเพิ่มคุณภาพเด็กตามวัย 0-5 ปี**. โรงพิมพ์พรักหวานกราฟฟิค.
- Gillian Symon and Catherine Cassell. (2012). **Qualitative Organizational Research
Core Methods and Current Challenges**. California : SAGE publication Inc.
- Paul D. Leedy and Jeanne Ellis Ormrod. (2015). **Practical Research Planning and
Design**. New York : Pearson
- Willie Tan. (2018). **Research Methods a Practical Guide for Students and
Researchers**. Hackenack, NJ 0761.

ผู้เขียน

วรดี เลิศไกร*

สำนักวิชาครุศาสตร์และศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

222 ตำบล ไทยบุรี อำเภอท่าศาลา นครศรีธรรมราช 80160

E-mail: pattycherry21@gmail.com

เพ็ญจิต ด้านประดิษฐ์

สำนักวิชาครุศาสตร์และศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

222 ตำบล ไทยบุรี อำเภอท่าศาลา นครศรีธรรมราช 80160

E-mail: d.piengjit1288@gmail.com

สุวิมล นราอาจ

สำนักวิชาครุศาสตร์และศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

222 ตำบล ไทยบุรี อำเภอท่าศาลา นครศรีธรรมราช 80160

E-mail: suwimon202504@gmail.com

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)

E-mail : pattycherry21@gmail.com

Social behavior of early childhood children, the case of Sahamit Suksa Foundation School, Tha Ruea Subdistrict, Mueang District, Nakhon Si Thammarat Province.